

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 3.7.2012
COM(2012) 352 final

2012/0169 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2012) 187 final}
{SWD(2012) 188 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Prezenta propunere are ca temă creșterea transparenței pe piața de investiții pentru investitorii de retail.

Produsele de investiții de retail – care includ fonduri de investiții, produse structurate de retail și anumite tipuri de contracte de asigurare utilizate în scopuri investiționale – sunt esențiale pentru a răspunde nevoii cetățenilor UE de produse care să le permită să acumuleze economii și investiții și contribuie totodată la funcționarea eficientă a piețelor de capital și la finanțarea creșterii economice a Uniunii.

Cu toate acestea, între investitorii de retail și cei care concep aceste produse și caută să le vândă investitorilor respectivi există o asimetrie în materie de informare cu privire la produsele de investiții. Investitorii de retail nu dispun așadar de toate mijloacele necesare pentru a-și proteja propriile interese. Ei se confruntă adesea cu informații ambigue și excesiv de complexe despre posibilitățile de investiții, iar riscurile și costurile aferente diferitelor produse sunt dificil de evaluat sau de comparat. Acest lucru compromite eficiența piețelor de investiții și generează prețuri mai ridicate pentru investitori. Totodată, această situație contribuie în mod direct la achiziționarea unor produse nepotrivite de către investitorii de retail, care sunt astfel prejudiciați în diverse moduri: costuri sau pierderi neprevăzute, oportunități ratate, sau, in cel mai rău caz, pierderea economiilor de-o viață, care are un impact devastator asupra bunăstării individuale și a familiei.

Informațiile furnizate în prezent variază în funcție de forma juridică a produsului, nu de natura lui economică sau de riscurile pe care le presupune pentru investitorii de retail. Gradul de comparabilitate și inteligibilitate și forma de prezentare a informațiilor sunt diferite, astfel că investitorul mediu trebuie să depună eforturi pentru a putea face comparațiile necesare între produse. Într-adevăr, informațiile despre produse se axează adesea mai degrabă pe reducerea riscurilor juridice pentru creatorii produselor decât pe o comunicare eficientă, deschisă și echilibrată către clienții potențiali în legătură cu produsul, într-o formă pe care aceștia să o poată înțelege și utiliza. Documentele de informare (cu excepția celor de marketing) sunt de regulă prea lungi și nu scot suficient de bine în evidență informațiile sau elementele esențiale.

Criza financiară a demonstrat importanța soluționării acestor probleme. Investitorii de retail au suferit pierderi financiare din cauza unor investiții ale căror riscuri nu au fost transparente sau pe care nu le-au înțeles. În plus, produsele de investiții de retail, care includ produse structurate de retail sau contracte de asigurare cu scop investițional, au fost deseori și continuă să fie comercializate către investitori de retail ca substitute pentru produse simple precum conturile de economii, deși investitorii de retail nu înțeleg neapărat diferențele dintre aceste produse. Această situație survine în contextul unei prăbușiri a încrederii investitorilor: o anchetă recentă în rândul consumatorilor din UE a arătat că aceștia au mai puțină încredere în serviciile financiare decât în oricare alt sector de activitate.

Recâștigarea încrederii pe o bază solidă este vitală. Pentru aceasta, este esențial ca dispozițiile în materie de transparență să fie îmbunătățite, astfel încât ele să le fie favorabile investitorilor de retail și să țină cont de nevoile acestora.

UE a luat deja măsuri inovatoare prin crearea documentului cu informații cheie destinate investitorilor în contextul OPCVM-urilor. Acest regim a fost creat printr-o metodă nouă, pe baza unor testări riguroase ale abordărilor în materie de informare în rândul investitorilor de retail, pentru a scurta, a raționaliza și a focaliza cât mai mult posibil informațiile furnizate și pentru a garanta că acestea sunt inteligibile pentru investitorul de retail mediu.

În timp ce informațiile care trebuie furnizate în cazul OPCVM-urilor au fost așadar îmbunătățite, cele referitoare la gama mai largă a produselor de investiții de retail nu au avut aceeași soartă. Prin urmare, în acest moment este necesar să se acorde atenție tuturor acestor produse: investitorii de retail europeni trebuie să primească, indiferent de produsul de investiții pe care îl au în vedere, informații concise, comparabile și standardizate, denumite „documente cu informații cheie” în prezenta expunere de motive.

La originea acestei propuneri de document cu informații cheie la nivelul UE se află o cerere din partea Consiliului ECOFIN, care, în mai 2007, a invitat Comisia Europeană să examineze coerența legislației europene aplicabile diferitelor tipuri de produse de investiții de retail.

O primă etapă a lucrărilor s-a încheiat cu adoptarea de către Comisie, în aprilie 2009, a unei comunicări privind pachetele de produse de investiții de retail (PPIR). Comisia a concluzionat în comunicarea respectivă că, întrucât lipsa unor reguli eficiente la nivel european generează inconsecvențe între practicile din diferite sectoare, singura modalitate de instituire a unui cadru de reglementare sustenabil și satisfăcător pentru vânzarea produselor de investiții de retail și pentru informațiile care trebuie furnizate despre aceste produse este efectuarea unor schimbări legislative la nivel european. Comunicarea indică două domenii în care sunt necesare lucrări suplimentare: regulile aplicabile vânzărilor și cele aplicabile informațiilor despre produse. Prezenta propunere este rezultatul lucrărilor din domeniul informațiilor despre produse.

Propunerea ia forma unui regulament, care va fi completat prin acte delegate sau de punere în aplicare detaliate. Regulamentul prevede principiile generale în materie de abordare și conținut. Actele delegate sau de punere în aplicare ar urma să standardizeze, în cea mai mare măsură posibilă, prezentarea informațiilor cerute de prezentul regulament, adaptând însă măsurile la caracteristicile specifice ale altor produse de investiții de retail și la profilurile lor de risc, astfel încât clienții de retail să primească întotdeauna informațiile cheie de care au nevoie pentru a lua decizii în cunoștință de cauză. Aceste măsuri detaliate vor forma în cele din urmă un pachet, împreună cu regulamentul propus. Ele vor avea un impact asupra costurilor totale aferente introducerii documentului cu informații cheie, de aceea opțiunile pentru aceste măsuri detaliate vor face și ele obiectul unei evaluări amănunțite a impactului.

Prezenta propunere face parte dintr-un pachet legislativ mai larg dedicat recâștigării încrederii consumatorilor în piețele financiare. Pachetul conține încă două părți: prima este o revizuire în profunzime a Directivei 2002/92/CE privind intermedierea de asigurări pentru a garanta un nivel înalt de protecție a cumpărătorilor de produse de asigurare; cealaltă parte a pachetului urmărește consolidarea funcției depozitarului pentru OPCVM-uri, un element fundamental pentru protecția investitorilor prevăzut de Directiva privind OPCVM-urile. Pentru a asigura eficacitatea acestui element, sunt propuse modificări specifice ale Directivei 2009/65/CE.

Măsurile privind informațiile despre produse propuse în prezentul regulament completează în principal măsurile de protecție a investitorilor în materie de consultanță pentru investiții și servicii de vânzare. În ceea ce privește vânzările de depozite structurate, acestea au fost abordate în propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele

instrumentelor financiare, de abrogare a Directivei 2004/39/CE[1]. Revizuirea Directivei privind intermedierea de asigurări se va concentra în mod specific asupra îmbunătățirii normelor aplicabile vânzărilor de produse de asigurare pentru investiții.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRțILE INTERESATE şI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Inițiativa de față este rezultatul unui dialog și al unor consultări ample cu toate părțile interesate.

Consultările s-au derulat în două etape: prima a avut loc în urma cererii Consiliului și a precedat publicarea comunicării Comisiei din 2009. Printre lucrări s-au numărat o cerere de contribuții scrise în octombrie 2007, o sinteză a răspunsurilor primite în martie 2008, un atelier tehnic organizat cu reprezentanții sectorului în mai 2008 și o audiere deschisă la nivel înalt în iulie 2008. Cea de-a doua etapă a consultării s-a axat mai mult pe elemente concrete ale lucrărilor legate de informațiile care trebuie furnizate și a avut loc după publicarea comunicării; un nou atelier tehnic a fost organizat în octombrie 2009, iar în luna decembrie a aceluiași an a fost publicată o situație actualizată a lucrărilor.

În paralel cu aceste eforturi, cele trei comitete de nivelul 3 ale supraveghetorilor naționali (CEBS, CEIOPS și CESR) au colaborat la aprofundarea acestui subiect. Primul rezultat a fost înaintarea către Comisie, la 18 noiembrie 2009, a trei rapoarte sectoriale. Dată fiind natura transsectorială a acestor activități, în 2009 a fost instituit un grup operativ comun de nivelul 3 pentru PPIR, care în anul următor a înaintat Comisiei raportul său final.

În noiembrie 2010, Comisia a lansat o consultare publică asupra opțiunilor concrete. Ea a primit aproximativ 140 de contribuții, care au fost publicate pe site-ul său. Răspunsurile la această consultare au arătat sprijinul părților interesate din sector, al consumatorilor și al statelor membre pentru această inițiativă și pentru abordarea globală propusă. Divergențele de opinie au avut ca teme principale delimitarea domeniului de aplicare al regimului și măsura în care abordarea adoptată în cazul OPCVM-urilor în materie de informații cheie destinate investitorilor poate fi aplicată pentru alte investiții de retail.

Aceste consultări au fost completate de o serie de discuții cu reprezentanții consumatorilor (FIN-USE, Grupul consumatorilor de servicii financiare și Grupul utilizatorilor de servicii financiare), cu autoritățile de reglementare (Comitetul pentru servicii financiare, Comitetul european pentru valori imobiliare, Comitetul european pentru asigurări și pensii ocupaționale) și cu reprezentanții sectorului.

Prezenta propunere se bazează pe lucrările întreprinse de cele trei comitete de nivelul 3 (CEBS, CEIOPS și CESR[2]), pe opiniile exprimate în timpul consultărilor, inclusiv în timpul atelierelor și al întâlnirilor cu părțile interesate, dar și pe experiența dobândită în urma aplicării regimului de informații cheie destinate investitorilor instituit în cazul OPCVM-urilor.

În conformitate cu politica pentru o mai bună legiferare, Comisia a efectuat o evaluare a impactului opțiunilor strategice. Aceste opțiuni se referă la domeniul de aplicare al noului regim, la nivelul de standardizare, la persoanele responsabile de elaborarea informațiilor și la

---

1 COM(2011) 656 final.

2 CEBS, CEIOPS şi CESR sunt comitetele care au precedat ABE, AEAPO şi AEVMP.

modul în care acestea sunt furnizate efectiv investitorilor de retail. Activitatea de evaluare a impactului s-a sprijinit pe o serie de studii, printre care un studiu inovator axat pe comportamentul investitorilor de retail.

Proiectul raportului de evaluare a impactului a fost examinat de Comitetul de evaluare a impactului și revizuit conform avizului pozitiv al acestuia de la data de 15 aprilie 2011. Printre îmbunătățiri s-au numărat clarificarea interacțiunilor dintre propunere și alte măsuri privind protecția investitorilor, inclusiv cele referitoare la practicile de vânzare, definirea concretă a produselor și a entităților afectate de propunere, clarificarea interacțiunii posibile cu alte domenii ale dreptului Uniunii, aprofundarea și extinderea analizei opțiunilor și ajustarea mai clară a estimărilor în materie de costuri și beneficii pentru a reflecta măsurile deja luate pentru OPCVM-uri. Totodată, analiza celorlalți factori pertinenți care afectează luarea deciziilor de către investitori a fost aprofundată pentru a reflecta mai explicit faptul că informațiile destinate investitorilor sunt numai unul dintre acești factori și că rolul consultanților sau al vânzătorilor poate fi predominant în determinarea sau influențarea alegerilor investitorilor în numeroase situații concrete de vânzare.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temeiul juridic

Prezenta propunere se bazează pe articolul 114 din TFUE. Ea prevede norme uniforme privind informațiile despre produsele de investiții care trebuie furnizate investitorilor de retail. Obiectivul propunerii este ca investitorii de retail să fie în măsură să înțeleagă caracteristicile și riscurile principale ale produselor de investiții de retail și să compare diferitele produse. Totodată, propunerea vizează să asigure condiții de concurență egale între creatorii produselor de investiții și vânzătorii acestor produse. Scopul său este așadar de a institui condiții uniforme pentru modul în care investitorii din Uniune sunt informați în legătură cu produsele de investiții prin intermediul unui scurt document și pentru modul în care le sunt furnizate informațiile. Propunerea armonizează astfel condițiile de funcționare în ceea ce privește informațiile despre produsele de investiții pentru toți actorii de pe piața investițiilor de retail: creatorii produselor, vânzători și investitori.

Existența unor norme diferite în funcție de sectorul care oferă produsele de investiții și a reglementărilor naționale din acest domeniu creează condiții de concurență inegale între diferitele produse și canale de distribuție, ridicând astfel noi obstacole în calea unei piețe unice a serviciilor și produselor financiare. Statele membre au întreprins deja acțiuni divergente și necoordonate pentru a remedia deficiențele măsurilor de protecție a investitorilor, iar această tendință are toate șansele să continue. Volumul comerțului transfrontalier cu produse de investiții de retail este în creștere, însă abordările naționale divergente vor duce la diferențe între nivelurile de protecție a investitorilor, la costuri mai mari și la mai multe incertitudini pentru furnizorii și distribuitorii de produse, ceea ce reprezintă un impediment în calea dezvoltării transfrontaliere a pieței investițiilor de retail. Această dezvoltare presupune totodată ca produsele de diferite tipuri să poată fi mai ușor comparate în întreaga Uniune. Standardele divergente în materie de informații oferite investitorilor fac ca aceste comparații să fie foarte dificile. Ele pot aduce atingere libertăților fundamentale, afectând astfel direct funcționarea pieței interne. Experiența dobândită în domeniul OPCVM-urilor sugerează totodată că abordările naționale diferite în materie de informații furnizate pot cauza denaturări semnificative ale concurenței. Prin urmare, temeiul juridic adecvat este articolul 114 din TFUE.

Se consideră că este necesar și adecvat ca propunerea să ia forma unui regulament, pentru ca această inițiativă să își atingă scopul. Această măsură se referă numai la informațiile pentru investitorii de retail. Ea nu tratează alte drepturi și obligații ale creatorilor produselor, ale persoanelor care vând produsele sau ale investitorilor, caz în care forma juridică adecvată ar fi o directivă. Experiența a demonstrat că, pentru ca informațiile despre produse să conțină elemente standardizate care să le permită investitorilor să compare între ele diferite produse de investiții, este necesar să existe prevederi direct aplicabile, care să nu presupună luarea unor măsuri de implementare suplimentare de către statele membre. Dacă obligațiile privind forma și conținutul informațiilor ar varia de la un stat membru la altul ca urmare a transpunerii unei directive, s-ar crea condiții de concurență inegale pentru participanții la piață și un nivel inegal de protecție a investitorilor. Este important ca prezentul regulament să impună obligații directe entităților private în ceea ce privește elaborarea sau furnizarea informațiilor, iar domeniul de aplicare al acestor obligații nu trebuie să depindă de măsurile naționale de implementare.

3.2. Subsidiaritate și proporționalitate

Conform principiului subsidiarității prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din TUE, se iau măsuri la nivelul UE numai dacă obiectivele urmărite nu pot fi realizate suficient de bine de statele membre individual și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele măsurilor propuse, obiectivele pot fi realizate mai bine la nivelul UE.

Obiectivele prezentei propuneri, de a asigura condiții de concurență egale în întreaga UE între creatorii produselor și persoanele care vând produse de investiții și de a crea un nivel uniform de protecție a investitorilor prin intermediul unor norme armonizate în materie de transparență, nu pot fi atinse prin acțiuni luate la nivelul statelor membre. Abordările naționale pot avea un impact benefic asupra protecției investitorilor în statele membre în cauză, însă ele sunt prin definiție limitate la teritoriul național. În plus, există riscul unor abordări divergente în ceea ce privește informațiile pentru investitori. Acestea nu pot crea condiții de concurență egale la nivelul Uniunii pentru creatorii și vânzătorii produselor de investiții și nici un nivel uniform de protecție a investitorilor, în întreaga UE, în ceea ce privește informațiile despre produse. Așadar, este necesară o acțiune la nivel european.

În conformitate cu principiul proporționalității [articolul 5 alineatul (4) din TUE], este necesar și adecvat, pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei inițiative, să se prevadă principiile referitoare la forma și conținutul informațiilor despre produsele de investiții de retail, precum și norme privind elaborarea și furnizarea acestor informații investitorilor de retail. Aceste obligații trebuie detaliate ulterior la nivelul 2, astfel încât să se atingă un nivel de coerență a măsurilor suficient pentru a facilita comparațiile între produse de investiții provenind din sectoare diferite.

3.3. Respectarea articolelor 290 și 291 din TFUE

Regulamentele de instituire a celor trei autorități europene de supraveghere (ABE, AEAPO și AEVMP) sunt aplicabile de la data de 1 ianuarie 2011[3]. Comisia dorește să reamintească aici declarațiile pe care le-a făcut în legătură cu articolele 290 și 291 din TFUE la adoptarea acestor regulamente, care a avut loc în data de 23 septembrie 2009: „În ceea ce privește procesul de adoptare a standardelor de reglementare, Comisia subliniază caracterul unic al sectorului serviciilor financiare, rezultând din structura Lamfalussy și recunoscut în mod

[3] Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, 1094/2010 și 1095/2010; JO L 331, 15.12.2010, p.12.

explicit în declarația nr. 39 anexată la TFUE. Cu toate acestea, Comisia are îndoieli majore în ceea ce privește conformitatea restricțiilor asupra rolului său în adoptarea actelor delegate și a măsurilor de punere în aplicare cu articolele 290 și 291 din TFUE."

3.4. Explicarea detaliată a propunerii

3.4.1. Produse de investiții care ar trebui să fie însoțite de un document cu informații cheie atunci când sunt vândute investitorilor de retail

Produsele de investiții pot fi create pentru a lua diferite forme juridice, astfel încât aceeași propunere de investiție să fie oferită în diferite ramuri ale sectorului. Acest proces poate da impresia că produsele sunt diferite, chiar și atunci când obiectivele economice aferente sunt similare (de exemplu, un fond, un depozit și un contract de asigurare de tip *unit-linked* pot părea foarte diferite, însă pot fi folosite în mod egal pentru prezentarea aceleiași propuneri de investiții). Toate aceste produse caută să răspundă unei nevoi relativ simple: acumularea de capital la o rată mai mare decât rata fără risc. Deși aceste produse au caracteristici diferite – unele combină perspectiva unei acumulări de capital cu garantarea capitalului, altele nu; unele combină un element investițional cu un alt element (de exemplu prestații de asigurare de viață) – ele sunt vândute investitorilor de retail care se adresează intermediarilor financiari sau direct creatorilor de produse pentru a răspunde nevoilor de acumulare de capital.

Aceste produse de investiții îl expun pe investitor la fluctuațiile valorii de piață a activelor sau ale sumelor care vor fi obținute din active. Însă această expunere nu este directă, așa cum se întâmplă, de exemplu, atunci când un investitor cumpără el însuși anumite active. Aceste produse și creatorii lor se plasează între investitor și piețe printr-un proces de împachetare a activelor sau prin alte mecanisme care diferă de deținerea directă („împachetare"). Astfel de mecanisme pot include tehnici precum punerea în comun a capitalurilor mai multor investitori pentru a permite efectuare unor investiții colective sau gestionarea expunerilor prin utilizarea instrumentelor derivate. Aceste tehnici pot face ca produsele să devină mai complexe, mai costisitoare și mai opace. Ele pot permite însă și o repartizare a riscurilor și pot aduce alte beneficii pe care investitorul nu le-ar putea obține pe cont propriu; ele le permit investitorilor obișnuiți să participe mai eficient pe piețele de investiții, ducând astfel la crearea unor piețe de capital mai profunde și la îmbunătățirea opțiunilor pentru investitorii care doresc să își diversifice expunerile din investiții. Pentru a îngloba toate aceste produse, definiția produselor de investiții din prezentul regulament se referă direct la această formă „împachetată". Comunicarea Comisiei din aprilie 2009 făcea referire în mod explicit la *pachete* de produse de investiții de retail (PPIR); în urma consultărilor, prezentul regulament clarifică această focalizare pe investiții împachetate printr-o referire la natura indirectă a deținerii activelor.

Această definiție include produsele cu capital garantat și cele pentru care, pe lângă capital, este garantată și o parte a randamentului, fondurile de investiții închise sau deschise, inclusiv OPCVM-urile, toate produsele structurate, indiferent de formă (de exemplu, împachetate ca polițe de asigurare, fonduri, valori mobiliare sau produse bancare), produsele de asigurare ale căror valori de răscumpărare sunt determinate indirect de randamentele investițiilor proprii ale companiilor de asigurare sau chiar de rentabilitatea companiei însăși, precum și instrumentele derivate. Unele dintre aceste produse pot fi folosite ca produse de pensii private de retail, altfel spus ca vehicule de acumulare de capital în scopul planificării pensionării.

Având în vedere această definiție, următoarele produse nu intră sub incidența prezentului regulament:

- produsele al căror randament exact este stabilit în avans pentru întreaga lor durată de viață, deoarece în cazul acestora suma plătibilă nu depinde de fluctuațiile valorilor altor active (nu există risc investițional);

- acțiunile și obligațiunile simple, în măsura în care nu conțin un alt mecanism decât deținerea directă a activelor în cauză;

- depozitele care nu sunt „structurate", altfel spus depozitele care sunt determinate de o rată a dobânzii precum EURIBOR, LIBOR etc.;

- produsele de asigurare care oferă exclusiv prestații de asigurare, de exemplu produsele care oferă o protecție simplă sau asigurările non-viață, care nu au o valoare de răscumpărare expusă fluctuațiilor performanței unuia sau mai multor active suport sau valori de referință;

- sistemele de pensii ocupaționale acoperite de Directiva 2003/41/CE sau de Directiva 2009/138/CE;

- produsele de pensii în cazul cărora legea națională prevede o contribuție financiară din partea angajatorului, iar angajatul nu poate alege furnizorul.

Mecanismele de efectuare a plăților nu sunt pertinente pentru delimitarea domeniului de aplicare: produsele care generează un venit sau o plată unică la scadență sau produsele însoțite de alte modalități intră toate sub incidența regulamentului, în măsura în care corespund definiției generale.

Definiția nu include nicio trimitere la faptul că un produs este destinat vânzării către clienți de retail, deși numeroase produse de investiții sunt concepute din start în acest scop. Aceasta din cauză că elementul de retail nu poate fi determinat decât la punctul de vânzare, atunci când distribuitorul vinde un anumit produs de investiții unui client de retail sau îi oferă acestuia consultanță cu privire la produsul respectiv. Cu toate acestea, informațiile despre produse trebuie furnizate ori de câte ori un produs care intră sub incidența regulamentului urmează să fie vândut investitorilor de retail.

3.4.2. Responsabilitatea elaborării documentului cu informații cheie – articolul 5

Propunerea atribuie în mod explicit responsabilitatea elaborării documentului cu informații cheie creatorului produsului de investiții care, în sensul regulamentului, înseamnă persoana care creează un produs de investiții, dar și o persoană care modifică semnificativ structura de risc sau de costuri a unui produs de investiții existent. (O entitate care combină alte produse este la rândul său creator de produse). Această definiție acoperă situația în care creatorul original al unui anumit produs financiar nu își exercită controlul asupra produsului final. Nu orice modificare a produsului original determină un astfel de transfer al responsabilității. Cu toate acestea, modificările care transformă semnificativ caracteristici esențiale ale produsului de investiții, de exemplu profilul de risc și de randament sau costurile aferente, sunt considerate drept o nouă creare a produsului, așa cum se clarifică la articolul 4. Delegarea către terțe părți a elaborării, parțiale sau integrale, a informațiilor despre produse, de exemplu în cazul colaborării cu distribuitorii, nu afectează responsabilitatea creatorului produsului în ceea ce privește documentul cu informații cheie.

3.4.3. Forma și conținutul documentului cu informații cheie – articolele 6-11

Prezenta propunere introduce principiile regimului de informații cheie destinate investitorilor aplicabil OPCVM-urilor pentru toate celelalte produse de investiții de retail; toate documentele cu informații cheie trebuie standardizate la nivelul aspectului și al conținutului, astfel încât să se limiteze la informații cheie, prezentate în același mod, pentru a promova comparabilitatea și inteligibilitatea informațiilor pentru investitorii de retail.

Documentul cu informații cheie trebuie privit totodată ca o ocazie de a comunica eficient și simplu cu investitorii potențiali. Propunerea conține așadar indicații clare privind forma și limbajul documentului: documentul trebuie să fie scurt, scris într-un mod concis, într-un limbaj non-tehnic care evită jargonul, astfel încât să poată fi înțeles de către investitorul de retail mediu sau tipic, să fie redactat într-un format comun, pentru ca investitorii să poată compara cu ușurință diferitele produse de investiții. Documentul cu informații cheie trebuie să fie un document de sine stătător, în sensul că investitorii de retail nu trebuie să fie nevoiți să citească și alte documente pentru a putea înțelege principalele caracteristici ale produsului de investiții și a lua o decizie în cunoștință de cauză, și trebuie să se diferențieze în mod clar de materialele de marketing.

Propunerea precizează elementele esențiale ale produsului de investiții care trebuie descrise în documentul cu informații cheie: identitatea produsului și a creatorului său, natura și principalele caracteristici ale produsului, riscul ca investitorul să piardă capital, profilul de risc și de randament, costurile și, dacă este cazul, performanța anterioară. Pentru anumite produse pot fi incluse și alte informații, iar pentru produsele de pensii private trebuie incluse informații despre rezultatele viitoare posibile. Pentru a favoriza comparabilitatea, propunerea prevede formatul și ordinea secțiunilor documentului. Este esențial ca informațiile incluse în document să fie cât mai limitate, în caz contrar documentul devenind prea complicat pentru investitorul de retail. Pentru a nu lungi inutil documentul cu informații cheie, nu trebuie incluse în acesta și alte informații.

Aceste cerințe trebuie sprijinite prin acte delegate, iar metodele pentru calcularea informațiilor sintetice privind riscurile și costurile trebuie precizate în cadrul unor standarde tehnice. Această abordare ar permite atingerea unui nivel maxim de coerență și comparabilitate a informațiilor, compatibil cu varietatea produselor care intră sub incidența regimului. Se preconizează că la succesul acestei inițiative ar putea contribui semnificativ și alte inițiative de sprijin, de exemplu elaborarea unor glosare de termeni comune sau schimbul de bune practici în materie de limbaj clar.

Propunerea conține de asemenea măsuri privind actualizarea documentului cu informații cheie și includerea unor trimiteri adecvate la acesta în materialele de marketing.

Propunerea clarifică răspunderea creatorului produsului de investiții în raport cu documentul cu informații cheie și sarcina probei în acest sens: creatorul produsului este cel care trebuie să demonstreze că a respectat regulamentul în caz de reclamație din partea unui investitor de retail.

3.4.4. Obligația de a furniza documentul cu informații cheie – articolele 12 și 13

Propunerea prevede că documentul cu informații cheie trebuie furnizat investitorilor de retail (și nu doar oferit pur și simplu). Orice persoană care vinde produsul unui investitor de retail (indiferent dacă este un distribuitor sau, în cazul vânzărilor directe, creatorul produsului) trebuie să-i furnizeze investitorului potențial informațiile despre produs cu suficient timp

înainte de încheierea unei vânzări. Este esențial ca informațiile să fie furnizate în timp util; pentru a-și atinge scopul, documentul trebuie furnizat înainte de luarea unei decizii de investiție. Cu toate acestea, regulamentul propus prevede o oarecare flexibilitate în ceea ce privește momentul furnizării pentru unele forme de distribuție desfășurate altfel decât față în față. Totodată, propunerea include cerințe privind suporturile utilizate pentru furnizarea documentului cu informații cheie către investitorii de retail, inclusiv condiții menite să permită utilizarea altor suporturi decât hârtia. Obiectivul acestor cerințe este de a garanta că suporturile respective sunt adecvate pentru vânzare și că investitorul de retail are acces permanent la informațiile pertinente în viitor. Pentru a obține rezultate uniforme, metoda, momentul și condițiile furnizării informațiilor către un investitor de retail vor fi clarificate prin intermediul unor acte delegate.

3.4.5. Reclamații, despăgubiri și cooperare – articolele 14-17

Prezenta propunere include măsuri pentru asigurarea unor proceduri eficiente în materie de reclamații, atât la nivelul creatorului produsului de investiții, cât și la nivelul statelor membre. Ea include totodată măsuri pentru asigurarea accesului la procedurile de soluționare a litigiilor și de despăgubire.

Caracterul transsectorial al prezentei propuneri, care acoperă produse din sectorul bancar, al asigurărilor, al titlurilor de valoare și al fondurilor, impune necesitatea unei cooperări consolidate și eficiente între autoritățile competente din toate sectoarele.

3.4.6. Sancțiuni și măsuri administrative – articolele 18-22

Comunicarea Comisiei privind sancțiunile[4] a confirmat faptul că „asigurarea aplicării adecvate a regulilor UE intră în primul rând în sarcina autorităților naționale, care au responsabilitatea de a preveni încălcarea regulilor UE de către instituțiile financiare și de a sancționa încălcările care au loc în jurisdicțiile lor”, dar a subliniat în același timp că autoritățile naționale trebuie să acționeze într-o manieră coordonată și integrată.

Conform comunicării și în continuarea altor inițiative din sectorul financiar luate la nivelul UE, prezenta propunere conține prevederi privind sancțiunile și măsurile destinate să instituie o abordare armonizată în materie de sancțiuni, pentru asigurarea coerenței. Este important ca, în cazul încălcării unor prevederi esențiale ale prezentei propuneri, să se aplice sancțiuni și măsuri administrative și ca acestea să fie eficiente, proporționate și disuasive.

3.4.7. Dispoziție tranzitorie pentru OPCVM-uri și clauza de revizuire – articolele 23 - 25

Dată fiind introducerea recentă a documentului cu informații cheie destinate investitorilor pentru OPCVM-uri, ar fi disproporționat ca cerințele prezentului regulament referitoare la documentul cu informații cheie să se aplice OPCVM-urilor în această etapă. De aceea, este inclusă o dispoziție tranzitorie pentru a le permite OPCVM-urilor să utilizeze în continuare documentul cu informații cheie destinate investitorilor, în conformitate cu Directiva 2009/65/CE timp de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

---

[4] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 decembrie 2010, „Consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare” [COM(2010) 716 final].

În acel moment, Comisia va fi în măsură să decidă ce tratament trebuie aplicat OPCVM-urilor, dar și dacă și în ce mod trebuie modificat documentul cu informații cheie destinate investitorilor pentru a obține un nivel cât mai ridicat de comparabilitate a informațiilor între OPCVM-uri și alte produse de investiții, cărora li se aplică documentul cu informații cheie prevăzut de prezentul regulament. Pentru a realiza aceste ajustări în mod proporțional, pot fi avute în vedere mai multe opțiuni, pe lângă identificarea modificărilor care trebuie aduse în ceea ce privește conținutul documentul cu informații cheie destinate investitorilor. O soluție ar fi prelungirea măsurilor tranzitorii prevăzute de prezentul regulament, astfel încât OPCVM-urile să fie în continuare supuse numai cerințelor din Directiva 2009/65/CE, acestea putând fi însă ajustate pentru a asigura comparabilitatea informațiilor. O altă soluție ar fi modificarea Directivei 2009/65/CE prin abrogarea dispozițiilor privind documentul cu informații cheie destinate investitorilor și includerea dispozițiilor de fond privind obligațiile de informare pentru OPCVM-uri în prezentul regulament. O ultimă soluție o constituie menținerea dispozițiilor de fond privind documentul cu informații cheie destinate investitorilor în cadrul aplicabil OPCVM-urilor și precizarea faptului că acesta este echivalent cu documentul cu informații cheie pentru produse de investiții de retail prevăzut de prezentul regulament. Evaluarea acestor opțiuni ar putea include identificarea eventualelor modificări ale documentului cu informații cheie prevăzut de prezentul regulament care ar putea fi necesare.

Regulamentul prevede o reexaminare, după patru ani, a eficacității măsurilor pe care le instituie. Reexaminarea este programată înainte de expirarea perioadei de tranziție menționate, astfel încât să poată fi trase deja concluzii cu privire la tratamentul adecvat al OPCVM-urilor. Cu ocazia reexaminării va trebui să se evalueze dacă se impune sau nu lărgirea domeniului de aplicare al regulamentului pentru a acoperi produse de investiții noi sau inovatoare oferite spre vânzare în Uniune.

3.4.8. Interacțiunea cu alte acte normative ale Uniunii privind furnizarea de informații către consumatori

În raport cu alte obligații de informare prevăzute în legislația Uniunii, trebuie remarcat faptul că documentul cu informații cheie prevăzut în prezentul regulament reprezintă un nou document de informare care va fi conceput, atât la nivelul conținutului cât și la nivelul formei, pentru a fi exclusiv adaptat nevoilor investitorilor de retail obișnuiți care examinează și compară diferite produse de investiții înainte de a efectua o investiție. Concepția și scopul documentului nu sunt așadar identice cu alte cerințe de informare, cum ar fi rezumatul prevăzut de Directiva privind prospectul sau cu obligațiile de informare prevăzute în Solvabilitate II. Aceste informații au și alte scopuri, pe lângă furnizarea de informații cheie investitorilor de retail, de exemplu asigurarea transparenței față de piețele financiare sau oferirea tuturor detaliilor în raport cu un contract propus. Prin urmare, documentul cu informații cheie nu poate înlocui ușor aceste alte obligații și va exista în paralel cu ele. Cu toate acestea, experiența aplicării cerințelor prezentului regulament va arăta dacă, în practică, este necesară dezvoltarea cerințelor privind documentul cu informații cheie, de exemplu pentru a înlocui anumite obligații de informare prevăzute în alte acte normative ale Uniunii.

În plus, cerințele privind documentul cu informații cheie există în paralel cu cerințele Directivei privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și cu cele ale Directivei privind comerțul electronic. Cerințele primei directive sunt legate de servicii, iar ale celei din urmă completează alte obligații de informare prevăzute de legislația Uniunii. Așadar, prezentul regulament nu are efecte asupra directivelor respective.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Nu există implicații pentru bugetul UE, dat fiind că nu sunt necesare fonduri sau posturi suplimentare pentru executarea sarcinilor. Sarcinile preconizate pentru autoritățile europene de supraveghere se înscriu în perimetrul responsabilităților deja existente ale acestora, astfel că alocarea resurselor și a personalului prevăzută în fișele financiare legislative aprobate pentru aceste autorități va fi suficientă pentru a permite executarea respectivelor sarcini.

2012/0169 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene[5],

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene[6],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[7],

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Gama produselor de investiții aflate la dispoziția investitorilor de retail care intenționează să facă o investiție este din ce în ce mai largă. Aceste produse oferă adesea soluții de investiții specifice, adaptate nevoilor investitorilor de retail, însă, în mod frecvent, sunt complexe și dificil de înțeles. Informațiile oferite în prezent investitorilor în legătură cu aceste produse de investiții nu sunt coordonate și adesea nu îi ajută să compare diferitele produse și să le înțeleagă caracteristicile. Ca urmare, investitorii de retail au efectuat adesea investiții ale căror riscuri și costuri nu le înțelegeau pe deplin, suferind uneori pierderi neprevăzute din acest motiv.

(2) Îmbunătățirea dispozițiilor în materie de transparență a produselor de investiții oferite investitorilor de retail reprezintă o măsură importantă de protecție a investitorilor și o condiție necesară pentru recâștigarea încrederii acestora în piața financiară. Primele măsuri în această direcție au fost deja luate la nivelul Uniunii odată cu instituirea unui regim de informații cheie destinate investitorilor prin Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu

---

5 JO , , p. .
6 JO , , p. .
7 JO C , , p. .

putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)[8].

(3) Existența unor norme diferite în funcție de sectorul care oferă produsele de investiții și de reglementările naționale din acest domeniu creează condiții de concurență inegale între diferitele produse și canale de distribuție, ridicând astfel noi obstacole în calea unei piețe unice a serviciilor și produselor financiare. Statele membre au întreprins deja acțiuni divergente și necoordonate pentru a remedia deficiențele măsurilor de protecție a investitorilor, iar această tendință are toate șansele să continue. Abordările diferite în materie de informații despre produsele de investiții împiedică crearea unor condiții de concurență echitabile între creatorii produselor de investiții și vânzătorii acestora, denaturând astfel concurența. Totodată, din acest motiv investitorii nu beneficiază de același nivel de protecție în întreaga Uniune. Astfel de divergențe reprezintă un obstacol în calea instaurării și a bunei funcționări a pieței unice. În consecință, temeiul juridic adecvat este articolul 114 din TFUE, interpretat în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(4) Pentru a împiedica aplicarea unor reglementări divergente, este necesar să fie instituite norme uniforme la nivelul Uniunii în materie de transparență, care să se aplice tuturor participanților la piața produselor de investiții. Trebuie adoptat așadar un regulament care să prevadă un standard comun aplicabil documentelor cu informații cheie, pentru a putea armoniza astfel formatul și conținutul acestora. Aplicabilitatea directă a dispozițiilor unui regulament ar trebui să asigure faptul că toți participanții pe piața produselor de investiții sunt supuși acelorași cerințe. Acest lucru ar trebui să garanteze furnizarea unor informații uniforme, evitându-se cerințele naționale divergente care ar putea rezulta în urma transpunerii unei directive. Regulamentul este instrumentul adecvat și pentru a garanta că toate persoanele care vând produse de investiții sunt supuse unor cerințe uniforme în ceea ce privește furnizarea documentelor cu informații cheie investitorilor de retail.

(5) Îmbunătățirea informațiilor despre produsele de investiții este esențială pentru a recâștiga încrederea investitorilor de retail în piețele financiare, însă la fel de importantă este reglementarea eficientă a proceselor de vânzare a acestor produse. Prezentul regulament vine în completarea măsurilor în materie de distribuție prevăzute în Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului[9] și a măsurilor privind distribuirea produselor de asigurare prevăzute în Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului[10].

(6) Prezentul regulament trebuie să se aplice tuturor produselor, indiferent de forma sau structura lor, create de sectorul serviciilor financiare pentru a oferi oportunități de investiții investitorilor de retail, dacă randamentul oferit investitorului depinde de performanța unuia sau mai multor active sau valori de referință, altele decât o rată a dobânzii. Trebuie incluse așadar produse de investiții precum fondurile de investiții, polițele de asigurare de viață cu un element investițional și produsele structurate de retail. Investițiile în aceste produse nu sunt investiții directe, ca cele efectuate prin cumpărarea sau deținerea activelor în sine. În schimb, aceste produse se plasează între investitor și piețe printr-un proces de „împachetare” în cadrul căruia sunt puse laolaltă

---

8 JO L 302, 17.11.2009, p. 32.
9 JO L 145, 30.04.2004, p. 1.
10 JO L 9, 15.1.2003, p. 3.

active pentru a crea o expunere diferită, a oferi produse cu caracteristici diferite sau a crea structuri de costuri diferite în comparație cu o participație directă. Această „împachetare” le poate permite investitorilor de retail să se angajeze în strategii de investiții care altminteri ar fi inaccesibile sau nepractice, însă poate necesita totodată punerea la dispoziție a unor informații suplimentare, în special pentru a face posibile comparațiile între diferitele moduri de împachetare a investițiilor.

(7) Pentru ca prezentul regulament să se aplice exclusiv acestor produse de investiții împachetate, produsele de asigurare care nu oferă oportunități de investiții și produsele expuse numai ratelor dobânzii trebuie așadar excluse din domeniul de aplicare al regulamentului. Activele care urmează să fie deținute direct, cum sunt acțiunile sau obligațiunile suverane, nu sunt produse de investiții împachetate, și prin urmare trebuie excluse. Întrucât prezentul regulament se axează pe îmbunătățirea comparabilității și a inteligibilității informațiilor despre produsele de investiții destinate investitorilor de retail, schemele de pensii ocupaționale care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale[11] sau a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)[12] nu trebuie să intre sub incidența prezentului regulament. În mod similar, anumite produse de pensii ocupaționale care nu intră sub incidența Directivei 2003/41/CE trebuie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, cu condiția ca legea națională să prevadă o contribuție financiară din partea angajatorului și ca angajatul să nu aibă posibilitatea de a alege furnizorul pensiei ocupaționale. Fondurile de investiții dedicate investitorilor instituționali nu intră nici ele sub incidența prezentului regulament, deoarece nu sunt propuse spre vânzare investitorilor de retail. Cu toate acestea, produsele de investiții care au ca scop acumularea de economii pentru pensii private trebuie incluse în domeniul de aplicare al regulamentului, deoarece ele sunt adesea în concurență cu celelalte produse acoperite de prezentul regulament și sunt distribuite în mod similar investitorilor de retail.

(8) Pentru a clarifica interacțiunea dintre obligațiile prevăzute de prezentul regulament și cele prevăzute de Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE[13] și de Directiva 2009/138/CE, este necesar să se precizeze că aceste directive continuă să se aplice, în paralel cu prezentul regulament.

(9) Creatorii produselor de investiții – administratori de fonduri, societăți de asigurare, emitenți de valori mobiliare, instituții de credit sau firme de investiții – sunt cei care trebuie să elaboreze documentul cu informații cheie despre produsele de investiții pe care le creează, deoarece sunt cei mai în măsură să cunoască produsul și sunt responsabili de acesta. Documentul trebuie elaborat de creatorul produsului de investiții înainte ca produsul să fie oferit spre vânzare investitorilor de retail. Cu toate acestea, atunci când un produs nu este vândut investitorilor de retail, nu este necesară elaborarea unui document cu informații cheie, iar atunci când elaborarea unui

[11] JO L 235, 23.9.2003, p. 10.
[12] JO L 335, 17.12.2009, p. 1.
[13] JO L 345, 21.12.2003, p. 64.

asemenea document nu este practică pentru creatorul produsului de investiții, această sarcină poate fi delegată altor persoane. Pentru a asigura difuzarea și disponibilitatea pe scară largă a documentelor cu informații cheie, prezentul regulament trebuie să permită publicarea acestora de către creatorii de produse de investiții prin intermediul unui site internet, la alegerea lor.

(10) Pentru a răspunde nevoilor investitorilor de retail, este necesar să se garanteze că informațiile despre produsele de investiții sunt corecte, clare și neechivoce pentru acești investitori. Prezentul regulament trebuie așadar să prevadă standarde comune pentru elaborarea documentului cu informații cheie, astfel încât acesta să fie inteligibil pentru investitorii de retail. Date fiind dificultățile cu care se confruntă mulți dintre investitorii de retail pentru a înțelege terminologia financiară specializată, o atenție deosebită trebuie acordată vocabularului și stilului de redactare utilizate în document. Trebuie prevăzute totodată reguli privind limba în care se redactează documentul. În plus, investitorii de retail trebuie să poată înțelege documentul cu informații cheie ca atare, fără a consulta alte informații.

(11) Investitorilor de retail trebuie să li se pună la dispoziție informațiile de care au nevoie pentru a lua o decizie de investiție în cunoștință de cauză și pentru a compara diferitele produse de investiții, însă dacă aceste informații nu sunt concise, există riscul ca investitorii să nu le folosească. Documentul cu informații cheie trebuie așadar să conțină numai informații cheie, în principal referitoare la natura și caracteristicile produsului, la posibilitatea de a pierde capital, la costurile și profilul de risc al produsului, informații relevante cu privire la performanța produsului și alte informații specifice care pot fi necesare pentru înțelegerea caracteristicilor diferitelor tipuri de produse, inclusiv ale celor destinate utilizării pentru planificarea pensionării.

(12) Documentul cu informații cheie trebuie elaborat într-un format care să le permită investitorilor de retail să compare diferite produse de investiții, întrucât comportamentele și capacitățile consumatorilor impun adaptarea atentă a formatului, a prezentării și a conținutului informațiilor pentru a maximiza gradul de înțelegere și de utilizare a informațiilor. Informațiile trebuie să apară în aceeași ordine și sub aceleași rubrici în fiecare document. În plus, detaliile informațiilor care trebuie incluse în documentul cu informații cheie pentru diferite produse și forma de prezentare a acestor informații trebuie armonizate deplin prin acte delegate care să ia în calcul cercetările efectuate și pe cele aflate în curs privind comportamentul consumatorilor, inclusiv rezultatele testelor de eficacitate pentru diferite modalități de prezentare a informațiilor efectuate în rândul consumatorilor. În plus, unele produse de investiții le oferă investitorilor de retail posibilitatea de a alege între mai multe investiții suport. Este necesar ca aceste produse să fie luate în calcul la elaborarea formatului.

(13) Investitorii de retail au început să nu se mai limiteze la a urmări doar câștigurile financiare aduse de deciziile lor de investiții. Ei urmăresc adesea și alte scopuri, de exemplu obiective sociale sau de mediu. În plus, informațiile despre aspectele nefinanciare ale investițiilor pot fi importante pentru cei care doresc să facă investiții sustenabile pe termen lung. Cu toate acestea, informațiile despre rezultatele pe plan social, ecologic sau al guvernanței urmărite de creatorul unui produs de investiții pot fi dificil de comparat sau pot lipsi. De aceea, este de dorit o armonizare mai puternică a detaliilor informațiilor prin care se precizează dacă au fost luate în considerare aspecte de mediu, sociale sau de guvernanță și, în caz afirmativ, în ce mod.

(14) Documentul cu informații cheie trebuie să poată fi diferențiat în mod clar de orice materiale de marketing. Importanța lui nu trebuie diminuată de aceste alte documente.

(15) Pentru a garanta că documentul cu informații cheie conține informații fiabile, prezentul regulament trebuie să le impună creatorilor de produse de investiții obligația de a actualiza acest document. În acest scop, este necesar să se prevadă, într-un act delegat care va fi adoptat de Comisie, norme detaliate referitoare la condițiile și frecvența reexaminării informațiilor și la modificarea documentului cu informații cheie.

(16) Documentele cu informații cheie constituie baza deciziilor de investiții luate de investitorii de retail. De aceea, creatorii de produse de investiții au față de investitorii de retail responsabilitatea de a garanta că respectă dispozițiile prezentului regulament. Este important așadar ca investitorii de retail care s-au bazat pe un document cu informații cheie pentru luarea unei decizii de investiție să aibă efectiv dreptul la despăgubiri. Totodată, este necesar ca toți investitorii de retail din Uniune să aibă același drept de a cere compensarea pagubelor suferite din cauza nerespectării de către creatorii de produse de investiții a cerințelor prevăzute de prezentul regulament. Prin urmare, regulile privind răspunderea creatorilor de produse de investiții trebuie armonizate. Prezentul regulament trebuie să prevadă posibilitatea investitorului de retail de a-l trage la răspundere pe creatorul produsului pentru încălcarea prezentului regulament, în cazul în care suferă o pierdere ca urmare a utilizării documentului cu informații cheie.

(17) Având în vedere că, în general, investitorii de retail nu cunosc în profunzime procedurile interne ale creatorilor de produse de retail, sarcina probei trebuie inversată. Creatorul produsului este cel care trebuie să demonstreze că documentul cu informații cheie a fost elaborat în conformitate cu prezentul regulament. Cu toate acestea, investitorul de retail trebuie să demonstreze că pierderea lui a fost cauzată de utilizarea informațiilor din documentul cu informații cheie, deoarece această problemă ține exclusiv de sfera lui personală.

(18) În ceea ce privește aspectele legate de răspunderea civilă a creatorului produselor de investiții care nu sunt acoperite de prezentul regulament, acestea trebuie să fie reglementate de legea națională aplicabilă, determinată conform normelor pertinente de drept internațional privat. Instanța competentă pentru a decide într-o acțiune în răspundere civilă intentată de un investitor de retail trebuie determinată conform regulilor pertinente în materie de competență judiciară internațională.

(19) Pentru ca investitorul de retail să poată lua o decizie de investiție în cunoștință de cauză, persoanele care vând produse de investiții trebuie să aibă obligația de a furniza documentul cu informații cheie cu suficient timp înainte de încheierea unei tranzacții. Această cerință trebuie să aibă o aplicabilitate generală, indiferent de locul și de modul de desfășurare a unei tranzacții. Persoanele care vând produse de investiții sunt atât distribuitorii, cât și creatorii produselor de investiții, dacă aceștia decid să vândă ei înșiși produsul direct către investitorii de retail. Pentru a asigura flexibilitatea și proporționalitatea necesare, investitorii de retail care doresc să încheie o tranzacție prin mijloace de comunicare la distanță trebuie să poată primi documentul cu informații cheie după încheierea tranzacției. Documentul cu informații cheie i-ar fi util investitorului chiar și în acest caz, de exemplu pentru a compara produsul cumpărat cu

cel descris în documentul cu informații cheie. Prezentul regulament nu aduce atingere Directivei 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului[14].

(20) Este necesar să se prevadă reguli uniforme pentru a le oferi persoanelor care vând produsul de investiții o oarecare libertate de alegere în ceea ce privește suportul pe care furnizează documentul cu informații cheie investitorilor de retail, permițând utilizarea comunicațiilor electronice atunci când acest lucru este adecvat, având în vedere circumstanțele tranzacției. Investitorul de retail trebuie să aibă însă posibilitatea de a alege să primească documentul pe suport de hârtie. Pentru a asigura accesul consumatorilor la informații, documentul cu informații cheie trebuie furnizat întotdeauna în mod gratuit.

(21) Pentru a asigura încrederea investitorilor de retail în produsele de investiții, trebuie prevăzută obligația instituirii unor proceduri interne adecvate pentru ca investitorii de retail să primească de la creatorul produsului de investiții un răspuns pe fond la reclamațiile lor.

(22) Procedurile de soluționare alternativă a litigiilor permit soluționarea conflictelor mai rapid și cu mai puține costuri decât în instanță, reducând volumul de lucru al sistemului judiciar. Din acest motiv, creatorii produselor de investiții și persoanele care vând aceste produse trebuie să aibă obligația de a participa la procedurile de acest tip inițiate de investitori de retail în legătură cu drepturile și obligațiile prevăzute de prezentul regulament, sub rezerva unor garanții impuse de principiul protecției juridice efective. Mai exact, procedurile de soluționare alternativă a litigiilor nu trebuie să încalce drepturile părților la aceste proceduri de a înainta acțiuni în instanță.

(23) Întrucât documentul cu informații cheie trebuie elaborat pentru produse de investiții de către entități care își desfășoară activitatea pe piețele financiare în sectorul bancar, al asigurărilor, al valorilor mobiliare și al fondurilor, este extrem de important să se asigure o cooperare armonioasă între diferitele autorități de supraveghere a creatorilor de produse de investiții, pentru ca acestea să aibă o abordare comună în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament.

(24) În conformitate cu Comunicarea Comisiei din decembrie 2010 privind consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare[15] și pentru a asigura îndeplinirea cerințelor prevăzute în prezentul regulament, este important ca statele membre să ia măsurile necesare pentru ca încălcările prezentului regulament să facă obiectul unor sancțiuni și măsuri administrative adecvate. Pentru a garanta că sancțiunile au efect disuasiv și pentru a spori protecția investitorilor prin avertismente despre produsele de investiții comercializate cu încălcarea prezentului regulament, sancțiunile și măsurile trebuie, în mod normal, publicate, cu excepția unor circumstanțe bine definite.

(25) În vederea îndeplinirii obiectivelor prezentului regulament, trebuie să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pentru a preciza detaliile formatului și ale formei de prezentare a documentului cu informații cheie, conținutul informațiilor care trebuie incluse în documentul cu informații cheie, cerințele detaliate privind momentul

---

14 JO L 271, 9.10.2002, p. 16.

15 COM(2010)716.

furnizării documentului și reexaminarea și modificarea acestuia. Este deosebit de important ca, pe durata activităților pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia trebuie să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(26) Comisia trebuie să adopte proiecte de standarde tehnice de reglementare elaborate de AEVMP, ABE și AEAPO potrivit articolului 8 în ceea ce privește metodologia de prezentare a profilului de risc și randament și calcularea costurilor, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, 1094/2010 și 1095/2010.

(27) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date[16] reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în statele membre în contextul prezentului regulament și sub supravegherea autorităților competente. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date[17] reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de către autoritățile europene de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament și sub supravegherea Autorității europene pentru protecția datelor. Orice operațiune de prelucrare de date cu caracter personal efectuată în contextul prezentului regulament, de exemplu schimbul de astfel de date sau transmiterea lor de către autoritățile competente, trebuie să respecte Directiva 95/46/CE și orice schimb sau transmitere de informații de către autoritățile europene de supraveghere trebuie să respecte Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(28) Deși OPCVM-urile sunt produse de investiții în sensul prezentului regulament, deoarece recent au fost prevăzute cerințe privind informațiile cheie destinate investitorilor în Directiva 2009/65/CE, este adecvat ca acestor organisme să li se acorde o perioadă de tranziție de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament în care acesta nu le va fi aplicabil. La sfârșitul perioadei de tranziție, dacă aceasta nu se prelungește, OPCVM-urile vor fi supuse prezentului regulament.

(29) Este necesar să aibă loc o revizuire a prezentului regulament după patru ani de la intrarea lui în vigoare pentru a se lua în calcul evoluțiile pieței, de exemplu apariția unor noi tipuri de produse de investiții, evoluțiile din alte domenii ale legislației Uniunii și experiențele statelor membre. În cadrul revizuirii trebuie să se analizeze dacă măsurile introduse au avut ca rezultat o mai bună înțelegere a produselor de investiții de către investitorii de retail și o comparabilitate mai mare a acestor produse. De asemenea, trebuie examinat dacă este oportună o eventuală prelungire a perioadei de tranziție aplicabile OPCVM-urilor și dacă pot fi avute în vedere și alte opțiuni pentru aceste organisme. Pe baza acestei revizuiri, Comisia trebuie să transmită Parlamentului European și Consiliului un raport, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.

---

16 JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
17 JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(30) Pentru a le oferi creatorilor de produse de investiții și persoanelor care vând astfel de produse un interval de timp suficient pentru a se pregăti în vederea aplicării practice a cerințelor prezentului regulament, dispozițiile prezentului regulament nu trebuie să devină aplicabile decât după doi ani de la intrarea în vigoare a acestuia.

(31) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în mod explicit în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(32) Întrucât obiectivul acțiunii avute în vedere, și anume îmbunătățirea protecției investitorilor de retail și creșterea încrederii acestora în produsele de investiții, inclusiv în cazul vânzărilor transfrontaliere, nu poate fi realizat într-o măsură suficientă de către statele membre în mod individual și numai o acțiune la nivel european poate remedia deficiențele identificate, și că, date fiind efectele sale, obiectivul poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, dispozițiile prezentului regulament nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I
OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Prezentul regulament prevede norme uniforme privind formatul și conținutul documentului cu informații cheie care trebuie elaborat de creatorii produselor de investiții și norme uniforme referitoare la furnizarea acestui document investitorilor de retail.

Articolul 2

Prezentul regulament se aplică creării și vânzării de produse de investiții.

Regulamentul nu se aplică însă produselor următoare:

(a) produsele de asigurare care nu oferă o valoare de răscumpărare sau a căror valoare de răscumpărare nu este expusă, integral sau parțial, direct sau indirect, fluctuațiilor pieței;

(b) depozitele al căror randament este determinat în funcție de o rată a dobânzii;

(c) valorile mobiliare menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (b)-(g), (i) și (j) din Directiva 2003/71/CE;

(d) alte valori mobiliare care nu au în componența lor un instrument derivat;

(e) sistemele de pensii ocupaționale care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE sau a Directivei 2009/138/CE; și

(f) produsele de pensii în cazul cărora legea națională prevede o contribuție financiară din partea angajatorului, iar angajatul nu poate alege furnizorul.

Articolul 3

1. În cazul în care creatorii de produse de investiții care intră sub incidența prezentului regulament intră și sub incidența Directivei 2003/71/CE, ambele acte le sunt aplicabile.

2. În cazul în care creatorii de produse de investiții care intră sub incidența prezentului regulament intră și sub incidența Directivei 2009/138/CE, ambele acte le sunt aplicabile.

Articolul 4

În înțelesul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „produs de investiții” înseamnă o investiție în cadrul căreia, indiferent de forma juridică a investiției, suma plătibilă investitorului este expusă unor fluctuații ale valorilor de referință sau ale performanței unuia sau mai multor active care nu sunt cumpărate direct de investitor;

(b) „creator de produse de investiții” înseamnă:

i) orice persoană fizică sau juridică care creează un produs de investiții;

ii) orice persoană fizică sau juridică care aduce modificări unui produs de investiții existent la nivelul profilului de risc și de randament sau la nivelul costurilor asociate unei investiții în produsul respectiv;

(c) „investitor de retail” înseamnă:

i) un client obișnuit în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 12 din Directiva 2004/39/CE;

ii) un client în sensul Directivei 92/2002/CE;

(d) „produse de pensii” înseamnă produse recunoscute conform legislației naționale ca având drept scop principal furnizarea unui venit investitorului în momentul pensionării și care îi conferă acestuia dreptul la anumite prestații;

(e) „suport durabil” înseamnă un suport durabil în sensul articolului 2 litera (m) din Directiva 2009/65/CE;

(f) „autorități competente” înseamnă autoritățile naționale ale statelor membre abilitate prin lege să supravegheze creatorii de produse de investiții sau persoanele care vând produse de investiții investitorilor de retail.

CAPITOLUL II
DOCUMENTUL CU INFORMAȚII CHEIE

SECȚIUNEA 1
ELABORAREA DOCUMENTULUI CU INFORMAȚII CHEIE

Articolul 5

Creatorul produsului de investiții elaborează un document cu informații cheie în conformitate cu cerințele prevăzute în prezentul regulament pentru fiecare produs de investiții pe care îl creează și publică documentul respectiv pe un site internet la alegerea sa, înainte ca produsul să poată fi vândut investitorilor de retail.

SECȚIUNEA II
FORMA ȘI CONȚINUTUL DOCUMENTULUI CU INFORMAȚII CHEIE

Articolul 6

1. Documentul cu informații cheie trebuie să fie corect, imparțial, clar și neechivoc.

2. Documentul cu informații cheie trebuie să fie un document de sine stătător, separat în mod clar de materialele de marketing.

3. Documentul cu informații cheie trebuie să fie scurt și:

   (a) prezentat și aranjat în pagină astfel încât să fie ușor de citit, cu caractere de dimensiuni lizibile;

   (b) formulat în mod clar și scris într-un limbaj care facilitează înțelegerea de către investitorul de retail a informațiilor comunicate. Mai precis:

      (i) se utilizează un limbaj clar, concis și inteligibil;

      (ii) se evită utilizarea jargonului;

      (iii) se evită utilizarea termenilor tehnici atunci când se pot utiliza cuvinte din limbajul curent.

4. În cazul în care în documentul cu informații cheie se utilizează culori, acestea nu trebuie să diminueze inteligibilitatea informațiilor în situația în care documentul este imprimat sau fotocopiat în alb/negru.

5. În cazul în care în documentul cu informații cheie se utilizează marca sau logoul creatorului produsului de investiții sau al grupului căruia acesta îi aparține, ele nu trebuie să distragă atenția investitorului de retail de la informațiile cuprinse în document sau să ascundă textul.

Articolul 7

Documentul cu informații cheie se redactează în limba oficială, în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este vândut produsul de investiții sau într-o limbă acceptată de autoritățile competente ale acelui stat membru, iar dacă a fost redactat într-o altă limbă, se traduce în una dintre aceste limbi.

Articolul 8

1. Titlul „Document cu informații cheie” trebuie pus în evidență în partea de sus a primei pagini a documentului. Imediat sub titlu apare o declarație explicativă cu următorul text:

„Prezentul document oferă informații cheie referitoare la acest produs de investiții. Acesta nu este un material de marketing. Informațiile vă sunt oferite în virtutea unei obligații legale, pentru a vă ajuta să înțelegeți natura acestui produs de investiții și riscurile la care vă expuneți investind în acesta. Sunteți invitat să îl citiți pentru a putea lua o decizie de investiție în cunoștință de cauză”.

2. Documentul cu informații cheie trebuie să conțină următoarele informații:

(a) într-o secțiune de la începutul documentului, numele produsului de investiții și identitatea creatorului;

(b) într-o secțiune intitulată „În ce constă această investiție?”, natura și principalele caracteristici ale produsului de investiții, inclusiv:

i) tipul produsului de investiții;

ii) obiectivele acestuia și mijloacele pentru atingerea lor;

iii) dacă creatorul produsului de investiții urmărește sau nu anumite rezultate pe plan ecologic, social sau al guvernanței, fie în ceea ce privește desfășurarea activității sale, fie în ceea ce privește produsul de investiții și, în caz afirmativ, rezultatele vizate și modul în care vor fi atinse;

iv) detalii privind eventualele prestații de asigurare oferite de produsul de investiții;

v) termenul produsului de investiții, dacă este cunoscut;

vi) scenarii privind performanța, dacă acest lucru este pertinent, având în vedere natura produsului;

(c) într-o secțiune intitulată „Este posibil să pierd bani?”, o scurtă mențiune care să precizeze dacă există posibilitatea de a pierde capital și care să includă

i) garanțiile sau protecția capitalului oferite și eventualele limite ale acestora;

ii) precizarea dacă produsul de investiții face obiectul unei scheme de compensare sau de garantare;

(d) într-o secțiune intitulată „În ce scop poate fi utilizat produsul?”, perioada minimă de deținere recomandată și profilul de lichiditate prevăzut al produsului, inclusiv posibilitatea și condițiile unei eventuale dezinvestiții înainte de scadență, ținând cont de profilul de risc și randament al produsului de investiții și de evoluția pieței pe care o vizează;

(e) într-o secțiune intitulată „Care sunt riscurile și ce pot câștiga?”, profilul de risc și de randament al produsului de investiții, inclusiv un indicator sintetic al acestui profil și avertismente în legătură cu eventualele riscuri specifice care pot să nu fie reflectate pe deplin de indicatorul sintetic;

(f) într-o secțiune intitulată „Care sunt costurile?”, costurile aferente unei investiții în produsul de investiții, cuprinzând costurile directe și indirecte care trebuie suportate de investitor, și indicatori sintetici ai acestor costuri;

(g) într-o secțiune intitulată „Ce rezultate a avut produsul până acum?”, performanța anterioară a produsului de investiții, dacă acest lucru este pertinent, având în vedere natura produsului și lungimea istoricului acestuia;

(h) pentru produsele de pensii, într-o secțiune intitulată „Ce pot primi în momentul pensionării?”, proiecții ale rezultatelor viitoare posibile.

3. Creatorul produsului de investiții poate include alte informații numai dacă acestea sunt necesare pentru ca investitorul de retail să ia o decizie de investiție în cunoștință de cauză în legătură cu un anumit produs de investiții.

4. Informațiile menționate la alineatul (2) trebuie prezentate într-un format comun, respectând rubricile comune și ordinea standardizată prezentată la alineatul (2), astfel încât să permită comparația cu documentul cu informații cheie aferent oricărui alt produs de investiții. Documentul cu informații cheie trebuie să conțină un simbol comun, afișat în mod vizibil, care să îl diferențieze de alte documente.

5. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 care să precizeze forma de prezentare și conținutul fiecăruia dintre elementele de informații menționate la alineatul (2), forma de prezentare și detaliile celorlalte informații pe care creatorul produsului le poate include în documentul cu informații cheie, conform alineatului (3), și detaliile formatului comun și ale simbolului comun menționate la alineatul (4). Comisia ține cont de diferențele dintre produsele de investiții și de capacitățile investitorilor de retail, dar și de caracteristicile produselor de investiții care le permit acestora să aleagă între diferite investiții suport sau alte opțiuni pe care le oferă produsul, inclusiv atunci când această alegere poate fi făcută în momente diferite sau poate fi modificată ulterior.

6. Autoritatea bancară europeană (ABE), Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO) și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) elaborează proiecte de standarde de reglementare pentru a determina:

(a) metoda de prezentare a profilului de risc și de randament menționat la alineatul (2) litera (e) de la prezentul articol și

(b) calcularea costurilor menționate la alineatul (2) litera (f) de la prezentul articol.

Proiectele de standarde tehnice de reglementare trebuie să țină cont de diferitele tipuri de produse de investiții. Autoritățile europene de supraveghere înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la data de […].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 9

Materialele de marketing care conțin informații specifice referitoare la produsul de investiții nu trebuie să includă declarații care contrazic informațiile cuprinse în documentul cu informații cheie sau care diminuează importanța acestuia. Materialele de marketing trebuie să menționeze existența unui document cu informații cheie și să furnizeze informații despre modul în care acesta poate fi obținut.

Articolul 10

1. Creatorul produsului de investiții reexaminează periodic informațiile cuprinse în documentul cu informații cheie și le modifică, dacă acest lucru se dovedește necesar în urma reexaminării.

2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 23, care să prevadă norme detaliate pentru reexaminarea informațiilor cuprinse în documentul cu informații cheie și modificarea acestuia în ceea ce privește:

   (a) condițiile și frecvența reexaminării informațiilor cuprinse în documentul cu informații cheie;

   (b) condițiile în care informațiile cuprinse în documentul cu informații cheie trebuie modificate și condițiile în care republicarea documentului cu informații cheie revizuit este obligatorie sau opțională;

   (c) condițiile specifice în care informațiile cuprinse în documentul cu informații cheie trebuie reexaminate sau în care documentul cu informații cheie trebuie modificat atunci când un produs de investiții este pus la dispoziția investitorilor de retail în mod nepermanent;

   (d) circumstanțele în care investitorii de retail trebuie informați în legătură cu existența unui document cu informații cheie modificat pentru un produs de investiții pe care l-au cumpărat.

Articolul 11

1. În cazul în care un creator de produse de investiții a elaborat un document cu informații cheie care nu respectă cerințele de la articolele 6, 7 și 8 și pe care un investitor de retail s-a bazat pentru a lua o decizie de investiție, investitorul de retail

în cauză poate pretinde de la creatorul produsului de investiții despăgubiri pentru eventualele pierderi suferite din cauza utilizării documentului cu informații cheie.

2. În cazul în care un investitor de retail demonstrează că a suferit o pierdere din cauză că a utilizat informațiile cuprinse în documentul cu informații cheie, creatorul de produse de investiții trebuie să demonstreze că documentul cu informații cheie a fost elaborat în conformitate cu articolele 6, 7 și 8 din prezentul regulament.

3. Atribuirea sarcinii probei menționată la alineatul (2) nu poate fi modificată în prealabil prin intermediul unui acord. Clauzele unui astfel de acord prealabil nu sunt obligatorii pentru investitorul de retail.

SECȚIUNEA III
FURNIZAREA DOCUMENTULUI CU INFORMAȚII CHEIE

Articolul 12

1. O persoană care vinde un produs de investiții către investitori de retail le furnizează acestora documentul cu informații cheie în timp util înainte de încheierea unei tranzacții legate de produsul de investiții.

2. Prin derogare de la alineatul (1), o persoană care vinde un produs de investiții îi poate furniza investitorului de retail documentul cu informații cheie imediat după încheierea tranzacției, dacă:

   (a) investitorul de retail alege să încheie tranzacția printr-un mijloc de comunicare la distanță;

   (b) furnizarea documentului cu informații cheie în conformitate cu alineatul (1) nu este posibilă și

   (c) persoana care vinde produsul de investiții l-a informat pe investitorul de retail asupra acestui fapt.

3. În cazul efectuării unor tranzacții succesive legate de același produs de investiții în numele unui investitor de retail, conform instrucțiunilor date de acel investitor persoanei care vinde produsul de investiții înainte de încheierea primei tranzacții, obligația de a furniza documentul cu informații cheie prevăzută la alineatul (1) se aplică numai în cazul primei tranzacții.

4. Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23, care să precizeze:

   (a) condițiile în care este considerată îndeplinită obligația de a furniza documentul cu informații cheie în timp util, conform alineatului (1);

   (b) metoda și termenul de furnizare a documentului cu informații cheie conform alineatului (2).

Articolul 13

1. Persoana care vinde un produs de investiții pune documentul cu informații cheie la dispoziția investitorilor de retail în mod gratuit.

2. Persoana care vinde un produs de investiții pune documentul cu informații cheie la dispoziția investitorului de retail pe unul dintre următoarele suporturi:

   (a) pe hârtie;

   (b) pe un suport durabil, altul decât hârtia, dacă sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (4); sau

   (c) prin intermediul unui site internet, dacă sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (5).

3. Cu toate acestea, dacă documentul cu informații cheie este pus la dispoziție utilizând un alt suport durabil decât hârtia sau prin intermediul unui site internet, investitorilor de retail li se furnizează gratuit, la cerere, un exemplar pe suport de hârtie.

4. Documentul cu informații cheie poate fi furnizat utilizând un alt suport durabil decât hârtia dacă sunt întrunite următoarele condiții:

   (a) utilizarea suportului durabil este adecvată în contextul tranzacțiilor dintre persoana care vinde produsul de investiții și investitorul de retail; și

   (b) investitorul de retail a avut posibilitatea de a alege între informații pe suport de hârtie și pe suportul durabil și l-a ales pe acesta din urmă.

5. Documentul cu informații cheie poate fi pus la dispoziție prin intermediul unui site internet, dacă se adresează personal investitorului de retail sau dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

   (a) furnizarea documentului cu informații cheie prin intermediul unui site internet este adecvată în contextul tranzacțiilor dintre persoana care vinde produsul de investiții și investitorul de retail;

   (b) investitorul de retail a fost de acord ca documentul cu informații cheie să-i fie furnizat prin intermediul unui site internet;

   (c) investitorului de retail i-au fost notificate pe cale electronică adresa site-ului internet și locul de pe site unde poate fi consultat documentul cu informații cheie;

   (d) dacă documentul cu informații cheie a fost modificat în conformitate cu articolul 10, toate versiunile modificate trebuie puse la dispoziția investitorului de retail;

   (e) se asigură faptul că documentul cu informații cheie poate fi accesat pe site-ul internet pe toată perioada în care investitorul de retail poate avea nevoie, în mod rezonabil, să-l consulte.

6. În aplicarea alineatelor (4) și (5), furnizarea informațiilor pe un alt suport durabil decât hârtia sau prin intermediul unui site internet este considerată adecvată în contextul tranzacțiilor dintre persoana care vinde produsul de investiții și investitorul de retail, dacă există dovezi că acesta din urmă are acces constant la internet. Dovada se poate face prin furnizarea de către investitorul de retail a unei adrese de e-mail în scopul tranzacției respective.

CAPITOLUL III
RECLAMAȚII, DESPĂGUBIRI, COOPERARE

Articolul 14

Creatorul produsului de investiții instituie proceduri și măsuri adecvate pentru ca investitorii de retail care depun o reclamație în legătură cu documentul cu informații cheie să primească un răspuns pe fond într-un timp cât mai scurt și în mod corespunzător.

Articolul 15

1. Atunci când un investitor de retail inițiază o procedură de soluționare alternativă a litigiilor prevăzută în legislația națională împotriva unui creator de produse de investiții sau a unei persoane care vinde produse de investiții având ca obiect drepturi sau obligații prevăzute în prezentul regulament, creatorul de produse de investiții sau persoana care vinde produse de investiții participă la procedura respectivă, cu condiția să îndeplinească următoarele cerințe:

   (a) deciziile luate la încheierea procedurii nu au caracter obligatoriu;

   (b) termenul pentru intentarea unei acțiuni în justiție este suspendat pe durata procedurii de soluționare alternativă a litigiilor;

   (c) termenul de prescripție al reclamației este suspendat pe durata procedurii;

   (d) procedura este gratuită sau are un cost moderat, conform legislației naționale;

   (e) mijloacele electronice nu sunt singurele mijloace prin care părțile pot avea acces la procedură;

   (f) sunt posibile măsuri provizorii în cazuri excepționale, atunci când caracterul urgent al situației o impune.

2. Statele membre înștiințează Comisia cu privire la entitățile competente să desfășoare procedurile menționate la alineatul (1) până la [a se insera data exactă, la 6 luni de la data intrării în vigoare/aplicării prezentului regulament]. Ele informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară legată de entitățile respective.

3. Entitățile competente să desfășoare procedurile menționate la alineatul (1) cooperează între ele pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere care decurg din prezentul regulament.

Articolul 16

În scopul aplicării prezentului regulament, autoritățile competente cooperează între ele și cu entitățile responsabile de procedurile extrajudiciare de reclamație și despăgubire menționate la articolul 15.

Mai precis, autoritățile competente își comunică, fără întârzieri nejustificate, informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 17

1. Statele membre aplică Directiva 94/46/CE în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate pe teritoriul lor în temeiul prezentului regulament.

2. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către AEB, AEAPO și AEVMP.

CAPITOLUL IV
SANCȚIUNI ȘI MĂSURI ADMINISTRATIVE

Articolul 18

1. Statele membre adoptă norme care prevăd sancțiuni și măsuri administrative adecvate aplicabile în situațiile care constituie încălcări ale prevederilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura implementarea acestora. Sancțiunile și măsurile trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

   Până la data de [*la 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*], statele membre notifică normele menționate în primul paragraf Comisiei și Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere. Totodată, ele notifică fără întârziere Comisiei și Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere orice modificare ulterioară a normelor respective.

2. În exercitarea prerogativelor prevăzute la articolul 19, autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru a se asigura că măsurile și sancțiunile administrative conduc la obținerea rezultatelor vizate de prezentul regulament și își coordonează acțiunile pentru a evita dublarea eforturilor sau suprapunerile în aplicarea măsurilor și a sancțiunilor administrative în cazurile transfrontaliere.

Articolul 19

1. Prezentul articol se aplică următoarelor încălcări:

   (a) documentul cu informații cheie nu respectă dispozițiile de la articolul 6 alineatele (1)-(3) și de la articolul 7;

(b) documentul cu informații cheie nu conține informațiile prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) sau nu este prezentat în conformitate cu articolul 8 alineatul (4);

(c) un material de marketing conține informații referitoare la produsul de investiții care contrazic informațiile din documentul cu informații cheie, cu încălcarea articolului 9;

(d) documentul cu informații cheie nu este reexaminat și modificat în conformitate cu articolul 10;

(e) documentul cu informații cheie nu a fost furnizat în timp util, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1);

(f) documentul cu informații cheie nu a fost furnizat în mod gratuit, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1).

2. Statele membre se asigură că autoritățile competente sunt abilitate să impună cel puțin următoarele măsuri și sancțiuni administrative:

(a) un ordin prin care se interzice comercializarea unui produs de investiții;

(b) un ordin prin care se suspendă comercializarea unui produs de investiții;

(c) un avertisment care se publică și care identifică persoana responsabilă și natura încălcării;

(d) un ordin care prevede publicarea unei noi versiuni a documentului cu informații cheie.

3. Statele membre se asigură că, atunci când autoritățile competente impun una sau mai multe dintre măsurile și sancțiunile administrative în conformitate cu alineatul (2), autoritățile respective sunt abilitate să emită sau să ceară creatorului produsului de investiții sau persoanei care vinde produsul de investiții să emită o comunicare directă adresată investitorului de retail interesat, prin care să-l informeze pe acesta cu privire la măsura sau sancțiunea administrativă și să-i indice unde pot fi depuse reclamațiile sau cererile de despăgubire.

Articolul 20

Autoritățile competente aplică măsurile și sancțiunile administrative menționate la articolul 19 alineatul (2) ținând cont de toate circumstanțele relevante, inclusiv de următoarele:

(a) gravitatea și durata încălcării;

(b) gradul de răspundere a persoanei responsabile;

(c) impactul încălcării asupra intereselor investitorului de retail;

(d) comportamentul cooperant al persoanei responsabile de încălcare;

(e) eventualele încălcări comise anterior de persoana responsabilă.

Articolul 21

1. În cazul în care a făcut publice măsuri și sancțiuni administrative, autoritatea competentă raportează simultan aceste măsuri și sancțiuni administrative către ABE, AEAPO și AEVMP.

2. Statele membre transmit anual către ABE, AEAPO și AEVMP informații agregate privind toate măsurile și sancțiunile administrative impuse în conformitate cu articolul 18 și articolul 19 alineatul (2).

3. ABE, AEVMP și AEAPO publică aceste informații într-un raport anual.

Articolul 22

Sancțiunile și măsurile impuse pentru încălcările menționate la articolul 19 alineatul (1) sunt făcute publice fără întârzieri nejustificate, incluzând cel puțin informații privind tipul de încălcare a prezentului regulament și identitatea persoanelor responsabile, cu excepția cazurilor în care dezvăluirea acestor informații ar perturba serios piețele financiare.

În cazul în care publicarea ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate, autoritățile competente publică sancțiunile sau măsurile fără a indica identitatea persoanelor responsabile.

CAPITOLUL IV
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 23

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul articol.

2. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 8 alineatul (5), la articolul 10 alineatul (2) și la articolul 12 alineatul (4) este conferită Comisiei pentru o perioadă de [4 ani] începând de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Delegarea de competențe se prelungește tacit pentru perioade de timp identice ca durată, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de expirarea fiecărei perioade.

3. Delegarea competențelor menționate la articolul 8 alineatul (5), la articolul 10 alineatul (2) și la articolul 12 alineatul (4) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Revocarea intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Revocarea nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (5), al articolului 10 alineatul (2) și al articolului 12 alineatul (4) intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu se opun în termen de două luni de la data la care le-a fost notificat actul în cauză sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor obiecta. Acest termen se prelungește cu [2 luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 24

Societățile de administrare și societățile de investiții menționate la articolul 2 alineatul (1) și la articolul 27 din Directiva 2009/65/CE și persoanele care comercializează unități ale OPCVM-urilor, așa cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din directiva respectivă, sunt exonerate de obligațiile prevăzute în prezentul regulament până la [JO: a se insera data: la 5 ani de la intrarea în vigoare].

Articolul 25

1. La patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, Comisia procedează la reexaminarea acestuia. Reexaminarea include o anchetă generală privind aplicarea practică a normelor prevăzute în prezentul regulament, ținând cont de evoluțiile de pe piața produselor de investiții de retail. În ceea ce privește OPCVM-urile, în sensul definiției de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE, în cadrul reexaminării se evaluează dacă dispozițiile tranzitorii de la articolul 24 din prezentul regulament trebuie prelungite sau dacă, după identificarea eventualelor modificări necesare, dispozițiile privind informațiile cheie destinate investitorilor din Directiva 2009/65/CE ar putea fi înlocuite de dispozițiile prezentului regulament referitoare la documentul cu informații cheie sau considerate echivalente cu acestea din urmă. Reexaminarea analizează totodată posibilitatea unei extinderi a domeniului de aplicare al prezentului regulament la alte produse financiare.

2. După consultarea Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 26

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la [doi ani de la data intrării în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*